

«Найстрашнішою на війні є війна»

Парламентський журнал «Віче» продовжує знайомити читачів з авторами патріотичних плакатів та їхніми роботами, які паралельно можна переглянути й оцінити на офіційному сайті видання.

Сьогоднішній герой багатосерійної рубрики «Плакат – брат барикад» є героєм не лише в метафоричному, а й у прямому розумінні цього слова. Дизайнер, арт-директор журналу «Музеї України», автор понад тисячі плакатів Юрій НЕРОСЛІК – сапер 92-ї окремої механізованої бригади, який воює за Вітчизну в зоні АТО. 7 липня на черговому фронтovому перепутті він відзначає своє 53-річчя. Вітаємо!

Про випадковість, згідно з якою життя винесло Юрія на крутий віраж, можна розмірковувати з висококочним знанням світоустрою. А можна просто прийняти як постулат бородасту формулу: не буває нічого випадкового. Харківський дизайнер у цілковитій узгодженості з власним внутрішнім «Я» потрапив на Євромайдан у своєму місті. Далі життєвий тумблер клацнув, і Юрій, щойно очоливши художню частину столичного видання, подав документи до військкомату як доброволець. На війні молодший сержант Нерослік уже рік.

Нічого нелогічного в такому пререключенні немає. Адже любити Батьківщину не патетичними фразами, а власним прикладом – цілком природно, якщо ти є патріотом правдивим, а не показним. І саме завдяки природності вчинку та несурогатності почуття Юрія Неросліка його історія сміливо вкладається в ненаписаний поки що сценарій кіно-

стрічки про невідомі сторінки новітньої української історії.

Без псевдопафосу й прикрас там показали б мудру людину з мужньою графікою обличчя. Дизайнера, що від пензля та комп'ютера перенісся прямо в іловайське пекло й для якого, приміром, селище Щастя не є абстрактним географічним поняттям зі щоденного новинарного серіалу. Відчайдуху, котрий після травми хребта на фронті трохи полежав у госпіталі й повернувся в зону АТО. Воїна, який у перервах між боями придумує пронизливі сюжети своїх плакатів, спрямованих на виховання у співвітчизників почуття патріотизму (хоч як це і звучить заявлено після агітаційних спічів публічних трибунів).

...Нам надзвичайно пощастило. Ми дізналися про людський та мистецький подвиг Юрія саме тоді, коли він перебував у двотижневій відпустці на столичній землі. Й поцікавилися:

– **Що найстрашніше на війні?**

– Найстрашнішою на війні є війна, – відповів сапер-дизайнер.

– **Як на фронті почувається художник?**

– Так, як усі люди. Можливо, лишень гостріше переживає те, що відбувається. Це відбивається в моїх роботах. Моя зброя – плакат і автомат.

– **Чи змінилася ваша свідомість за цей рік?**

– Сказати, що звук до пострілів та смертей? До цього звикнути неможливо. Переломилася хіба що та частка свідомості, яка відповідає за безпеку. Її відчуття притуплюється.

Нині наш відважний новий знайомий знову боронить Україну від непроханих прибульців. А влучним завершенням цієї оповідки стане слоган одного з плакатів Юрія Неросліка – заклик, який переадресуємо художнику: «Повертайся живим!».

